

Hæc de pientissima paraphrasi tuâ, mea quidem sententia est, quam ut in uere videris, epigrammatico inclusisse poteram, nisi me transversum ageret, quam vides immotuisse tibi calamitatis domestica atra nubes, ut de occupationibus auticis nihil dicam, pistriuo meo, sine mauiâ Iasoniâ nota, per quam ad Musarum amaritates rarissime respiciendi facultas datur. Vale itaque, et si me amare statuis, saltem nunc excusatum habes. scripsit a nec minus vere prætextem. Haga Com. 12. Cal. Maij.
C1517C XXXVII.

J. Beverovicio.

Johanni Beverovicio.

C. C.
Constantinus Augenius.

(254)

Omnes mihi a Puteano musæculum, gradis domi loco est quin, ubi in id genus argumenta diuotere illi placet, quæ minus ad palatum mihi sint, argumenta tamen amoris et benevolentia ab ingenti viri animo ubique amplector. Est tamen illa, libellus, quem quasi ex fideicommissio superstitis nuper ad me permisisti. gratus ille et laudabilis utique cum nobili floridoque sermone, quem illi suadere nativum admiramus, tum subtili et multa eruditionis instituto, sed argumento, ut dicebam, non placitati, ut in quod si mei arbitrii sint, summos se philosophos et scriptores sacenti politissimos impendere, non agere patiar, Puteanum inquam et Wendelinum: viros, quorum ut elogiis par non sum, neque agendis quidem gratis, quas nunc priori novas debeo (alteri vetusto nomine et ad ruborem debendi reus) ita tuam huc, mi Beverovicio opem serio et erga utrumque invoce. Reverte Puteano sodes, quod æquum sit ab illo legi, item Wendelino aliquid, quo mitigatis impudentissimo silentio meo, leniusculâ succenseat. Vide hoc in meâ manu non esse; quæ publicè privatimque districtissima, hanc etiam vix congrua ducit: Vita Latine satis te valere jubet, et me amare, qui te et utiles solertissimosque ingenii tui foetus, maxime facio. adeoque quâ in arena te nunc exerceas, quid publico sperandum panges, anidei scire cupio. Ad Bredam XXIII. Septemb.
C1517C XXXVII.

A. insio.

Viri Nobilissime

(255)

Misisti ad me scartotes aliquantò plures, quam fortassis credas. Auxit numerum Tabellarius, qui nescio an utroque pede claudus, grane, nobile et illustre denique tuum Carmen totâ pene septimanâ serius tradidit, quam Haga huc sub